

وقایع سپتامبر و کانونی شدن

نقش ژئوپلیتیک ایران

دکتر کیهان برزگر

مقدمه

مفهومی واژه خاورمیانه در چندین مرحله با وقوع حوادث ۱۱ سپتامبر بر اهمیت نقش گسترش یافته، به طوری که امروزه مفهوم خاورمیانه بزرگ، چندین منطقه فرعی را در درون خود جای داده است.

در مرحله اول تعاریف کلاسیک منطقه خاورمیانه را شامل خاورمیانه عربی، یعنی کشورهای شبه جزیره عربستان، عراق، سوریه، اردن، لبنان و مصر در شمال آفریقا و همچنین ایران و ترکیه در نظر می‌گرفتند. طبق این تعاریف محور و مرکز تحولات خاورمیانه بر روی منطقه خاورمیانه عربی متمرکز بود و لذا منطقه خلیج فارس و خصوصاً ایران و تحولات مربوط به آنها در حاشیه مسائل خاورمیانه قرار

جغرافیایی با محدوده‌ای مشخص باشد، یک اصطلاح سیاسی است که با توجه به سیاست بریتانیا در طول قرن گذشته در این منطقه نام‌گذاری شده و تاکنون نیز این وضع ادامه دارد. این اصطلاح از این لحاظ مهم است که کلیه تعاملات سیاسی، اقتصادی، فرهنگی و امنیتی کشورهای این محدوده بر یکدیگر تأثیر می‌گذارند. در طول چند دهه گذشته و در طی تحولات مهم روی داده در این منطقه، دامنه

چهارمین

نیز به عنوان بخش حاشیه‌ای در این منطقه می‌گرفتند.

مرحله دوم با وقوع انقلاب اسلامی ایران آغاز شد. استقرار نظام جمهوری اسلامی و به دنبال آن اهمیت یافتن نقش اسلام سیاسی در منطقه، منشاء تحولات عظیمی در مسائل استراتژیک و ژئوپلیتیک منطقه گردید. با این تحول، منطقه خلیج فارس و ایران و تحولات مربوط به آنها از حالت حاشیه‌ای خارج شدند.

مرحله سوم گسترش حوزه خاورمیانه با فروپاشی شوروی و استقلال یافتن کشورهای آسیای مرکزی و قفقاز آغاز شد. کشورهای این مناطق هر چند از لحاظ ساختار اقتصادی - سیاسی و ارتباطات به روسیه و مناطق شمالی متصل می‌باشند، اما از لحاظ فرهنگی، مذهبی، تاریخی و جغرافیایی ادامه طبیعی خاورمیانه به حساب می‌آیند که طی سالیان متتمادی به دلیل نفوذ شوروی سابق ارتباط خود را با منطقه خراسان بزرگ و آذربایجان در ایران واژ آن طریق به خاورمیانه از دست داده بودند. در این تحول نقش ایران به عنوان محور ارتباطی حوزه جدید با حوزه قدیم خاورمیانه از اهمیت خاصی برخوردار شد.

مرحله جدید گسترش دامنه مرزهای ژئوپلیتیک خاورمیانه با بروز وقایع ۱۱ سپتامبر و حمله آمریکا به افغانستان آغاز شده است. هر چند دو کشور افغانستان و پاکستان در گذشته جدا از یکدیگر در نظر گرفت.

براساس نظریه خرد سیستم‌های منطقه‌ای در روابط بین‌الملل، یک سیستم فرعی از چند بخش تشکیل می‌شود: الف- بخش هسته که

عنوان یکی از کانون‌های سیاست بین‌المللی در منطقه خاورمیانه بزرگ افزوده است. از آنجایی که قسمت اعظم سیاست خارجی براساس حوادث تعیین می‌شود، دائمًا باید تطبیق مفاهیم در حوزه سیاستگذاری خارجی صورت گیرد و نقش کشورها تعریف مجدد و بازسازی شود. نقش جدید ایران بعد از حوادث ۱۱ سپتامبر متضمن فرصت‌ها و تهدیداتی است که باید مورد توجه دقیق سیاستگذاران حوزه سیاست خارجی قرار گیرد. برخی از این فرصت‌ها و تهدیدات عبارت‌اند از:

کانون اصلی سیاست بین‌الملل در داخل یک منطقه مشخص است. ب-بخش پیرامون، شامل کشورهایی که در سیاست منطقه نقش دارند. و ج-بخش نفوذگذار شامل قدرت‌های خارجی که دارای مشارکت و منافع مهمی در سیستم فرعی می‌باشند. وقایع جدید سبب شد تا برآهمیت نقش ژئوپلیتیک ایران به عنوان یکی از کانون‌های اصلی سیاست بین‌الملل در منطقه خاورمیانه بزرگ افزوده شود و به عنوان محور سیستم فرعی منطقه و چهارراه اتصال بخش‌های مختلف خاورمیانه بیش از پیش ایفای نقش نماید. مرکزیت نقش ایران براساس واقعیت‌های ژئوپلیتیک، ژئوکونومیک و ژئوکالچر و

فرصت‌ها

۱- از لحاظ سیاسی: نقش ایران به عنوان محور ارتباطات منطقه‌ای و بین‌المللی از اهمیت بیشتری برخوردار شده است. جمهوری اسلامی ایران هم‌زمان توان تأثیرگذاری بر مسائل افغانستان و پاکستان در شرق، بحران تاجیکستان و قره‌باغ در شمال، مسائل استقلال طلبی کردها و شیعیان در شمال و جنوب عراق، مسائل خلیج فارس و مهم‌تر از همه صلح اعراب و اسرائیل را دارد. چنین فرصتی اهرم چانه زنی مناسبی در اختیار ایران برای متعادل کردن روابط خود خصوصاً با جهان عرب و قدرت‌های بزرگ، خصوصاً آمریکا، قرار می‌دهد که باید مورد استفاده قرار گیرد.

فرجام

حوادث ۱۱ سپتامبر بر نقش ژئوپلیتیک ایران به

۲- از لحاظ اقتصادی:

اعتماد به نفس کاذبی در برخی از کشورهای منطقه ایجاد می‌کند که در دراز مدت به نفع آنها نیست.

۲- خطرات ناشی از گسترش بی‌ثباتی و ناامنی به داخل مرزهای ایران: این خطرات می‌تواند به شکل تجمع مهاجرین و هجوم آنها به داخل مرزها در مناطق اطراف ایران، فاچاق مواد مخدوش، گسترش رقابت‌های قومی و... جلوه عینی پیدا کنند که در شرایط بی‌ثباتی قابلیت بروز می‌یابند.

۳- تهدیدات سیاسی - امنیتی در سطح منطقه: در فضای امنیتی به وجود آمده از طرف آمریکا که به نوعی مشابه دوران جنگ سرد است، برخی از کشورهای منطقه روابط خود را براساس شرایط جدید بازسازی می‌کنند و مفاهیم کلاسیک همچون اهدای پایگاه‌های نظامی، حضور مستقیم بیگانگان، لشگرکشی ارتش‌ها، تعیین مناطق نفوذ و... بار دیگر معنا می‌یابند.

۴- خطر گسترش رقابت‌های تسلیحاتی: این رقابت‌ها هم به صورت رقابت‌های تسلیحاتی متعارف بین کشورهای منطقه و هم به صورت رقابت‌های تسلیحات اتمی بین پاکستان و هندوستان متضمن تهدیداتی برای امنیت ملی ایران است.

تهدیدات

۱- خطرات ناشی از حضور بیگانگان: حضور بیگانگان و در رأس آنها آمریکا خود موجب بی‌ثباتی و تنش در منطقه می‌شود، چرا که رقابت‌های طبیعی در منطقه را به هم می‌ریزد و